

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul central) (judecător S. Dimitriu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători N. Vascan, V. Clima și E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în următoarea componență:
președintele completului
judecători

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de Biroul Vamal Centru,
în cauza civilă în procedura contenciosului administrativ la cererea de chemare în judecată înaintată de „Daac-Auto“ SRL împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la anularea refuzului Biroului Vamal Leușeni de a modifica declarația vamală primară, obligarea Biroului Vamal Centru la modificarea declarației vamale primare prin eliminarea unei poziții și eliberarea formularului tipizat TV-26, precum și obligarea Biroului Vamal Centru la recalcularea drepturilor de import și restituirea drepturilor de import percepute în plus,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Cazanir Vitalii, prin intermediul „Daac-Auto“ SRL; s-a casat integral hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 04 aprilie 2017; și s-a emis o nouă hotărâre,

C O N S T A T Ă :

La 14 februarie 2017 „Daac-Auto“ SRL a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru (f.d. 5-7), solicitând: (1) anularea refuzului Biroului Vamal Leușeni, expus în scrisoarea nr. 28/29-2301 din 12 decembrie 2016, de a modifica declarația vamală primară nr. 4503I10512 din 23 noiembrie 2016; (2) obligarea Biroului Vamal Centru la modificarea declarației vamale primare nr. 4503I10512 din 23 noiembrie 2016 prin eliminarea poziției nr. 1 și eliberarea formularului tipizat TV-26; și (3) obligarea Biroului Vamal Centru la recalcularea drepturilor de import și restituirea drepturilor de import percepute în plus.

În motivarea acțiunii, „Daac-Auto“ SRL a relatat că la 23 noiembrie 2016 a

întocmit la Biroul Vamal Leușeni (inclus în componența Biroului Vamal Centru din data de 01 ianuarie 2017) declarația vamală primară nr. 4503I10512, obiect al căreia erau opt mijloace de transport, printre care și automobilul de model Skoda Superb Ambition, VIN TMBAB6NP4H7040091, produs în 2016.

A explicat că acest automobil era destinat, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 287/16-SK din 28 octombrie 2016, Reprezentanței comerciale a Federației Ruse din cadrul Ambasadei Federației Ruse în Republica Moldova, fiind în mod eronat introdus în declarația vamală primară nr. 4503I10512 din 23 noiembrie 2016.

A precizat că în conformitate cu Convenția de la Viena cu privire la relațiile diplomatice din 18 aprilie 1961, la importul automobilului nu urmau să fie calculate și percepute drepturi de import.

A afirmat că, conform art. 181² Cod vamal, La cererea declarantului, organul vamal invalidează declarația deja acceptată dacă declarantul furnizează dovezi că marfa a fost declarată eronat pentru regimul vamal corespunzător declarației.

A susținut că la 24 noiembrie 2016 și la 01 decembrie 2016 a expediat în adresa Biroului Vamal Leușeni două cereri, care conțineau solicitările de modificare a declarației vamale primare nr. 4503I10512 din 23 noiembrie 2016 prin eliminarea poziției nr. 1, emiterea declarației vamale primare cu aplicarea regimului vamal corect și eliberarea formularului tipizat TV-26.

A arătat că prin scrisoarea nr. 28/29-2301 din 12 decembrie 2016, Biroul Vamal Leușeni i-a comunicat refuzul de satisfacere a solicitărilor, care la 21 decembrie 2016 a fost contestat la Serviciul Vamal al Republicii Moldova.

A notat că prin scrisoarea nr. 28/11-857 din 18 ianuarie 2017, Serviciul Vamal al Republicii Moldova i-a comunicat refuzul de admitere a contestației.

A evidențiat că atât refuzul Biroului Vamal Leușeni, cât și cel al Serviciului Vamal al Republicii Moldova, este ilegal, fiind emis contrar prevederilor legii.

A specificat că Biroul Vamal Leușeni și-a motivat refuzul pe faptul că „Daac-Auto“ SRL nu ar fi prezentat documente confirmative privind destinația afirmată a automobilului.

În acest context, a invocat că atât la declarația vamală primară nr. 4503I10512 din 23 noiembrie 2016, cât și la cererile din 24 noiembrie 2016 și 01 decembrie 2016, a anexat: (1) scrisoarea confirmativă a producătorului automobilului, din care rezultă că acesta a fost cumpărat de „Daac-Auto“ SRL anume pentru Reprezentanța comercială a Federației Ruse din cadrul Ambasadei Federației Ruse în Republica Moldova; (2) contractul de vânzare-cumpărare nr. 287/16-SK din 28 octombrie 2016; și (3) certificatul eliberat de Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova cu privire la statutul Reprezentanței comerciale a Federației Ruse din cadrul Ambasadei Federației Ruse în Republica Moldova.

A declarat că la 18 noiembrie 2016 Reprezentanța comercială a Federației Ruse din cadrul Ambasadei Federației Ruse în Republica Moldova a depus la Serviciul Vamal al Republicii Moldova un demers privind vămuirea automobilului cu scutirea de la plata taxelor vamale.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul central) din 04 aprilie 2017 (f.d. 44; 47-52), s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

La 03 mai 2017 avocatul Cazanir Vitalii, acționând în interesele „Daac-Auto“ SRL, a expediat în adresa Judecătorei Chișinău (sediul central) o cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe (f.d. 54; 55), solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral acțiunea.

La 20 iunie 2017 avocatul Cazanir Vitalii, acționând în interesele „Daac-Auto“ SRL, a expediat în adresa Curții de Apel Chișinău cererea de apel motivată împotriva hotărârii primei instanțe (f.d. 58-60; 70).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2017 (f.d. 99; 100-107), s-a admis apelul declarat de Cazanir Vitalii, prin intermediul „Daac-Auto“ SRL; s-a casat integral hotărârea primei instanțe; și s-a emis o nouă hotărâre, prin care; (1) s-a admis integral acțiunea; (2) s-a declarat ilegal refuzul Biroului Vamal Leușeni, expus în scrisoarea nr. 28/29-2301 din 12 decembrie 2016, de a modifica declarația vamală primară nr. 4503I10512 din 23 noiembrie 2016; (3) s-a obligat Biroul Vamal Centru la modificarea declarației vamale primare nr. 4503I10512 din 23 noiembrie 2016 prin eliminarea poziției nr. 1 și eliberarea formularului tipizat TV-26; și (4) s-a obligat Biroul Vamal Centru la recalcularea drepturilor de import și restituirea drepturilor de import percepute în plus.

La 17 ianuarie 2018 Biroul Vamal Centru a depus o cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel (f.d. 145-147), solicitând: (1) casarea acesteia; și (2) menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, Biroul Vamal Centru a susținut că refuzul expus în scrisoarea Biroului Vamal Leușeni nr. 28/29-2301 din 12 decembrie 2016 s-a bazat pe faptul că, contractul de vânzare-cumpărare nr. 287/16-SK din 28 octombrie 2016 a fost prezentat după acordarea liberului de vamă, iar facilitățile vamale se acordă destinatarului în momentul vămuirii.

A invocat că în conformitate cu art. 181 alin. (2) lit. c) Cod vamal, nu se poate efectua rectificare dacă organul vamal a acordat liberul de vamă.

De asemenea, a semnalat că în contractul de vânzare-cumpărare, pretinsul obiect al tranzacției, și anume automobilul de model Skoda Superb Ambition, VIN TMBAB6NP4H7040091, nu este identificat în mod expres.

A evidențiat că potrivit pct. 3.2 din contract, prețul de 22 350 dolari SUA include toate cheltuielile vânzătorului, cu excepția celor de vămuire, pe când în declarația vamală primară nr. 4503I10512 din 23 noiembrie 2016, prețul a fost indicat ca fiind în sumă de 18 612, 74 dolari SUA.

A afirmat că instanța de apel a făcut trimitere la art. 181² Cod vamal, care reglementează procedura de invalidare a declarației vamale, și nu de modificare a acesteia, deși prin admiterea acțiunii, s-a dispus anume modificarea declarației vamale primare nr. 4503I10512 din 23 noiembrie 2016.

A subliniat că nu corespunde realității mențiunea „Daac-Auto“ SRL precum că la declarația vamală primară aceasta a anexat scrisoarea confirmativă a producătorului automobilului și contractul de vânzare-cumpărare.

Consideră că este irelevant faptul că Reprezentanța comercială a Federației

Ruse din cadrul Ambasadei Federației Ruse în Republica Moldova a depus la Serviciul Vamal al Republicii Moldova un demers privind vămuirea automobilului cu scutirea de la plata taxelor vamale.

La 19 februarie 2018 Curtea Supremă de Justiție a expediat prin poștă în adresa „Daac-Auto“ SRL o copie a cererii de recurs, înștiințând-o despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei cererii de recurs, dar „Daac-Auto“ SRL nu a prezentat referința în termenul indicat, admisibilitatea recursului urmând a fi decisă în lipsa referinței.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Biroul Vamal Centru împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2017, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge în mod unanim la concluzia că recursul urmează a fi considerat inadmisibil din următoarele raționamente.

Conform art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Art. 433 lit. b) Cod de procedură civilă stipulează că Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

Potrivit art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că la materialele dosarului nu se află nicio probă referitoare la data când Biroul Vamal Centru a luat cunoștință de decizia integrală a instanței de apel, declararea recursului la 17 ianuarie 2018 se consideră a fi produsă cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului raportor cu privire la încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs, completul constată existența temeiului de inadmisibilitate stipulat la art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă.

Art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă statuează că Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Potrivit art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele

de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă stipulează că Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art. 432 alin. (5) Cod de procedură civilă prevede că Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea că judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă garanțiilor unui proces echitabil, consfințite la art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe calea recursului pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Totodată, completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2

octombrie 2014), iar în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că argumentele invocate în recurs nu au vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză și că acestea nu atestă examinarea raportului juridic litigios de către instanțele ierarhic inferioare cu încălcarea normelor de drept material și procesual sau a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, neîncadrându-se astfel în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, În cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din raționamentele nominalizate, completul va considera inadmisibil recursul declarat de Biroul Vamal Centru.

Conform art. 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Recursul declarat de Biroul Vamal Centru se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

judecători

Dumitru Mardari

Luiza Gafton